

være 13 578 000 Kr., bliver Forrentningen 1,9 pCt., men det er jo knap Halvdelen af det, som vi foreløbig maa søge at naa. En Forrentning af 4 pCt. vil give et Udbytte paa § 2 af ca. 28 Millioner. Der er en ret lang Vej frem til det. Paa Finansloven for 1924—25 er Statsbanernes Overskud, efter at Afskrivningerne er foretaget, budgetteret til 7 233 000 Kr., Postvæsenets Overskud, ligeledes efter Fradrag af Afskrivninger, til 4 027 000 Kr., Telegrafvæsenets til 155 000 Kr. og Statshavnenes til 13 000 Kr.; den eneste Statsvirksomhed, som paa dette Budget giver Underskud, er Statsprøveanstalten med et Underskud af 66 000 Kr.

§ 3, Renter og Udbytte, er anslaaet til 8 139 000 Kr. mod 8 418 000 paa Finanslovsforslaget for 1923—1924.

Jeg kommer nu til § 5, som er af saa afgørende Betydning for hele Statshusholdningen, og som jeg derfor skal dvæle lidt længere ved. Skatter og Afgifter paa § 5 er anslaaet til 380 651 000 Kr. I 1923—24 var det paa Finansloven 343 983 000 Kr. Her til maa lægges de 33 Millioner, jeg omtalte før, altsaa i alt 376 893 000 Kr. Det bliver dog henvend 4 Millioner mere for 1924—25, og dette Resultat naas, endskønt Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten efter de hidtil bekendte Resultater af sidste Skatteligning har maattet sættes til kun 117 Mill. Kr. i Stedet for de 131½ Million paa Finansloven for 1923—24. Disse 117 Millioner fremkommer saaledes, at der anslaaes en Indkomstskat af 75 Millioner, derunder medregnet en Selskabsskat af 12 Millioner og en Formueskat paa 42 Mill. Kr. Jeg skulde mene, at der er nogen Sandsynlighed for, at Bunden hermed er naaet, idet der dog faktisk paa Grund af den bedre Høst og paa Grund af en om end ringe, saa dog mærkbar Forbedring paa forskellige Forretningsomraader vel ikke kan ventes, at Resultatet skulde blive ringere næste Aar. Stempelaafgiften har efter de indvundne Erfaringer kunnet sættes til 25 Millioner — deraf er regnet 1 Million i Børsstat — mod 22¼ Million for 1923—24. Den Bedring af Udbyttet af Stempelskatten, jeg nævnte før ved Statsregnskabet, har fortsat sig i de Maaneder, som er gaaet af indeværende Finansaar. Det væsentligste er dog, at Forbrugsafgifterne har kunnet sættes til 202 290 000 Kr. mod 153 560 000 Kr. plus 33 Millioner, altsaa 186 560 000 Kr. for 1923—24. Det er nær ved 16 Millioner mere. Saaledes er Tolden gaaet op fra 65 660 000 Kr. til 74 Mill. Kr., Tillægsafgiften for Spiritus fra 30 til 37 Mill. Kr., Afgiften af Cigaretter og

Cigarer fra 18,1 til 20 Millioner. Derimod har Ølskatten ikke kunnet anslaaes til højere end 27 Millioner, hvilket er 1 Million mindre end de 28 Millioner, jeg anslog den til at ville indbringe for et Aar, naar de nye Skatteforhøjelser var traadt i Kraft.

Paa § 7, Adskillige Indtægter, er opført som Indtægt 3 553 000 Kr. Det var 5 504 000 Kr. for 1923—24. Hovedaarsagen til denne Nedgang er, at Fradrag for Tjenesteboliger, Naturalforplejning o. s. v. ifølge Tjenestemandsløvens § 36, som tidligere var opført paa § 7, nu efter Ønske fra Rigsdagen foredeles som Indtægtsposter paa de forskellige Udgiftsparagraffer.

De ordinære Udgiftsparagraffer 8—25 viser paa Finanslovsforslaget en samlet Udgift af 358 507 000 Kr. mod 351 825 000 Kr. paa Finansloven for 1923—24. Der foregik jo under Behandlingen af Finanslovsforslaget i Fjor en betydelig Nedsættelse af alle de Udgifter, som ikke var lovbundne, og disse Udgiftsnedsættelser har i det store og hele kunnet holde paa indeværende Finanslovsforslag, ja, der er endogsaa føjet adskillige Udgiftsreduktioner til, hvilket vil vise sig deri, at der er Udgiftsnedgang paa alle Ministeriers Paragraffer med Undtagelse af Krigsministeriets, hvor den Omstændighed, at den ekstraordinære Materielanskaffelse, gennemsnitlig 3 Mill. Kr. aarlig, som Forsvarslovene reduceredes til 2 Millioner, har medført, at Beløbet i Aar har maattet sættes til 4 Millioner, men navnlig er der en stærkt stigende Udgift paa Indenrigsministeriet. Her har Udgiften maattet ansættes til ikke mindre end 82 860 000 Kr. i Sammenligning med 69 274 000 Kr. i det foregaaende Finansaar, endskønt der er foretaget alle de Reduktioner paa Indenrigsministeriets Budget, som de bestaaende Love tillod. Aarsagen til den ikke desto mindre fremkomne stærke Stigning er den væsentlige Forøgelse, der har fundet Sted af de sociale Udgifter som Følge af de vedtagne Love. Tilskud til de anerkendte Sygekasser er steget fra 11 450 000 Kr. til 12 Mill. Kr., Understøttelse til Børn af Enker fra 1 200 000 Kr. til 1 400 000 Kr., Udgifterne i Henhold til Invalidforsikringsloven fra 979 000 Kr. i 1923—24 til 2 645 000 Kr. i 1924—25. Dette sidste ligger ganske simpelt i, at for det første Invalidrettens Personal har maattet forøges, og dernæst maa Udgifterne væsentlig stige, efterhaanden som Andragenderne behandles færdig. De første Aar har de kun været ringe, fordi der var behandlet saa forholdsvis faa Andragender, men nu har man maattet sætte det op til dette Beløb, 2 645 000 Kr. Rente-